

Biqur Cholim - Ziekenbezoek

Bent u wel eens erg ziek geweest en heeft u noodgedwongen een hele poos in bed doorgebracht? Misschien zelfs in het ziekenhuis? De dagen verstrijken heel langzaam vol pijn en misschien met koorts en ook 's nachts krijgt u geen oog dicht met het gevolg dat u zich de volgende dag nog beroerder voelt. Toch het ergste is nog het gevoel van hulpeloosheid en afhankelijkheid. U bent geheel afhankelijk van een ander, want zelf kunt u het bed niet uit. Maar stel, dat er geen ander is die naar u omkijkt, bloemen naast uw bed zet, een verfrissend glas water of sap voor u brengt en regelmatig vraagt of u nog iets nodig hebt. Wat dan? Dan komt daar naast de ziekte ook nog eens de verschrikkelijke eenzaamheid bij, een knagend gevoel van verlatenheid. Kent u dit uit eigen ervaring?

Nergens in Europa is dit verschijnsel schrijnender dan helaas hier in Nederland. Alleen de Eeuwige weet, hoeveel duizenden mensen in dit land thuis, in ziekenhuizen of in verzorgingshuizen in eenzaamheid moeten lijden omdat niemand naar hun omkijkt. Dat komt voornamelijk, omdat men tegenwoordig zo met zichzelf bezig is. Veel Nederlanders hebben sowieso al weinig contact met de familie, velen kennen niet eens hun neven en nichten, ooms en tantes. Zelfs het contact tussen ouders en kinderen blijkt soms zeer beperkt en de relatie met de burens is ook niet meer wat het was. Het gevolg is vereenzaming.

En hoe zit dat bij de Joden? Over het algemeen hebben Joden waar ter wereld ook een hechte familieband en het bezoeken en verzorgen van zieken is in de Joodse gemeenschap eigenlijk vanzelfsprekend. Uiteraard geldt dit ook voor de Messiasbelijdende Joden. Het ziekenbezoek, in het Hebreeuws Biqur Cholim genaamd, geldt als één van de voornaamste leefregels binnen het Jodendom. We lezen hierover veel in de Talmud, en wel in Nedarim 38b. In de derde eeuw van de gewone jaartelling ontwikkelde zich de Biqur Cholim van een sociale gewoonte tot een Mitz'va, een religieuze verplichting, en Rabbi Yochanan zei, dat ze één van de zes daden is, waarvan de mens de vruchten plukt in Olam Haze, deze wereld, en een beloning zal ontvangen in Olam Haba, de toekomstige wereld (Talmudtractaat Shabat 127a).

Dezelfde Rabbi Yochanan zei ook: *“Al wie een zieke bezoekt, werkt mee aan diens herstel, maar wie hem aan zijn lot overlaat, is medeschuldig aan zijn dood!”* Voor een Jood staat dus het niet bezoeken van een zieke eigenlijk gelijk aan moord, zoals ook Rabbi Akiva, één van de bekendste rabbijnen uit de Joodse geschiedenis durfde te beweren: *“Degene, die geen ziekenbezoek wil afleggen, is even schuldig als degene die bloed vergiet!”*

Onze Rabbi, Yeshua haMashiach [Jezus Christus], gaat daarbij nog een stapje verder door te stellen, dat wie een zieke weigert te bezoeken, dit Hemzelf aangedaan heeft! Hij zei: *“Ik ben ziek geweest en gij hebt Mij niet bezocht!”* (Matit'yahu [Mattheüs] 25:43). Maar wat bedoelt Hij daarmee? U zult Hem daarom ook terecht vragen: *“Wanneer hebben wij U ziek gezien en niet voor U gezorgd?”* Zijn antwoord zal zijn: *“Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze minsten niet gedaan hebt, hebt gij het ook aan Mij niet gedaan!”* (vers 45).

In Archot Chayim zegt Rabbi Eliezer: *“Wees er steeds op bedacht de zieke te bezoeken, want wie de zieke bezoekt, verlicht zijn smart; bemoei u met hem, opdat hij zich tot zijn Schepper wende, bid voor hem en ga pas daarna weer naar huis!”* - Heeft u pas nog Biqur Cholim gedaan?

Werner Stauder